

Oikeustapauskokoelma

Asia C-190/17

Lu Zheng
vastaan

Ministerio de Economía y Competitividad

(Tribunal Superior de Justicia de Madridin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Euroopan unionin alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonta – Asetus (EY) N:o 1889/2005 – Soveltamisala – SEUT 63 artikla – Pääomien vapaa liikkuvuus – Kolmannen maan kansalainen, joka kuljettaa matkatavaroissaan merkittävää ilmoittamatta jättämäänsä käteisrahamäärää – Ilmoittamisvelvollisuus, joka liittyy tämän rahamäärän vientiin Espanjan alueelta – Seuraamukset – Oikeasuhteisuus

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 31.5.2018

1. *Pääomien ja maksujen vapaa liikkuvuus – Euroopan unionin alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonta – Asetus N:o 1889/2005 – Ilmoittamisvelvollisuus – Ulottuvuus – Jäsenvaltioiden mahdollisuus toteuttaa unionin alueen käteisrahaliikenteen kansallista valvontaa – Hyväksyttävyyys*

(SEUT 65 artikla; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1889/2005 1 artiklan 2 kohta ja 3 artiklan 1 kohta)

2. *Pääomien vapaa liikkuvuus – Rajoitukset – Velvollisuus ilmoittaa jäsenvaltion alueelle tuotavat tai sieltä vietävät merkittävät käteisrahamäärät – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan tällaisen velvollisuuden laiminlyönnistä määrätään sakko, joka voi olla kaksinkertainen verrattuna ilmoittamatta jätettyyn määrään – Suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ei voida hyväksyä*

(SEUT 63 ja SEUT 65 artikla; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1889/2005 9 artikla)

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 29, 31, 33 ja 34 kohta)

2. SEUT 63 ja SEUT 65 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jossa säädetään, että tämän valtion alueelle tuotavien tai sieltä vietävien merkittävien käteisrahamäärien ilmoittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönnistä määrätään sakko, joka voi olla kaksinkertainen verrattuna ilmoittamatta jätettyyn määrään.

Tältä osin on palautettava mieleen, että unionin tuomioistuin on katsonut, että vaikka asetuksen N:o 1889/2005 9 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioilla on harkintavaltaa niiden seuraamusten valinnassa, jotka ne ottavat käyttöön sen varmistamiseksi, että mainitun asetuksen 3 artiklassa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta noudatetaan, tämän velvollisuuden rikkomisesta määrättävä sakko,

jonka määrä on 60 prosenttia ilmoittamatta jätetyn käteisrahan määrästä silloin, kun rahan määrä on yli 50 000 euroa, ei ole oikeasuhteinen, kun kyseisen rikkomuksen luonne otetaan huomioon. Unionin tuomioistuin nimittäin on todennut, että mainitunlainen sakko ylittää sen, mikä on tarpeen kyseisen velvollisuuden noudattamisen takaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että mainitulla asetuksella tavoitellut päämäärät saavutetaan, koska kyseisessä 9 artiklassa säädetyn seuraamuksen tarkoituksena ei ole sanktioida mahdollista petollista tai lainvastaista toimintaa vaan ainoastaan mainitun ilmoittamisvelvollisuuden rikkominen (tuomio 16.7.2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, 29–31 kohta).

Lisäksi on niin, että vaikka tällainen sakko lasketaan ottamalla huomioon tiettyjä raskauttavia seikkoja, kunhan ne ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia, se, että sakon enimmäismäärä voi olla kaksinkertainen verrattuna ilmoittamatta jätettyyn käteisrahamäärään ja että joka tapauksessa, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, sakko voidaan vahvistaa määräksi, joka on lähes 100 prosenttia kyseisestä summasta, ylittää sen, mikä on tarpeen ilmoittamisvelvollisuuden noudattamisen takaamiseksi.

(ks. 43, 45 ja 46 kohta sekä tuomiolauselma)